

Nepoznané Lieskové

Zlepšenie pandémie nám aj tento rok umožnilo zúčastniť sa **7. ročníka turistického pochodu „Nepoznané Lieskové“**. 29.5.2021 za hojnej účasti sme odchádzali autobusom do Haluzíc. Na koľko bolo záujemcov o túto obľúbenú akciu veľa, autobus sa musel otočiť a vrátiť pre ostatných druhýkrát.

Haluzice

Prešli sme Haluzickú tiesňavu dlhú 1,5 km, ktorej kaňon má hĺbku 50 m. Padajúca voda zo skaly narúšala ticho v tejto nádhernej prírode. Niekoľkokrát sme preskakovali ponad potôčik, či využili kamene trčiace z neho. Veľa informácií sme získali i z náučných tabúl rozmiestnených po celej dĺžke tiesňavy. Zraz sme mali pri torze románskeho kostolíka z roku 1240. Tu nás privítal starosta obce Róbert Palko a povedal nám veľa zaujímavostí z histórie haluzickej lokality. Oboznámil nás s celou trasou pochodu, ktorá bola vyznačená stužkami.

Aj u nás sa dá zablúdiť

Prešli sme do Zabudíšovej. Zrazu sa naša skupinka ocitla sama a nikto nás nenasledoval. Zabudíšovú sme na chvíľu premenovali na „Zablúdišovú“.

Chvíľu sme sa tu pomotkali a vrátili sa späť. Pripojili sa k ostatným a šliapali do Zemianskeho Podhradia, kde sme mali zraz pri krčme. Krčmárka sa potešila, lebo iste dávno nemala toľko smädných zákazníkov. Pivko, kofolu i zásoby z batohov sme si vychutnali vonku na lavičkách. Dokonca sa na našom stole objavili i voňavé domáce koláče. Oddychnutí a posilnení sme sa vydali na Rolincovú. Trošku som závidela tým, čo mali so sebou turistické paličky. Pri stúpaní na Rolincovú za mnou dychčal huňatý štvornohý chlupáč. Nebadane som sledovala, kto z nás má vyplazený dlhší jazyk. Vyhral.

Posledné metre cesty

Na vrchole kopca nás druhýkrát osviežil niekoľkominútový májový dáždič. Nikomu to však neprekážalo. Vrchol Rolincovej sme oslávili štamperlíkom dobrého repáčiku. A už nás čakala len cesta na kolkáreň. No pred cieľom sme ešte odbočili pár metrov z označenej trasy a ocitli sa na skale s úžasným výhľadom na našu dolinu. Pripomenulo mi to detstvo spred päťdesiatich rokov, kam som s otcom často chodila. No prezradím, že sme tu boli svedkami aj

romantiky. Členovia FSK Kasanka, manželia Geržoví, sa tu pobozkali pod rozkvitnutým stromom. Stihli to na poslednú chvíľu, ešte v máji, čo sme aj zdokumentovali fotoaparátom. No a úspešne sme všetci dorazili do cieľa. Na kolkárni nás už čakal ohník, občerstvenie a pre deti, ktoré tiež statočne zvládli celú trasu, sladkosti. Vôňa špekáčikov a slaninky sa šírila tak rýchlo, ako aj spev pri opekaní. Tentokrát sme s kliešťami, ktoré si pravidelne priniesieme domov, „vypiekli“. Postriekali sme sa vopred zarobenou tinktúrou z levandule, rozmarínu, klinčekov, alpy a prevarenej vody. Zabralo to!

Cestou domov sa ma vnučka, ktorá neprejavila žiadne známky únavy, spýtala: „Babi, kedy ešte pôjdeme?“ Ďakujeme všetkým, ktorí sa na zorganizovaní tohto pochodu podieľali, či už zabezpečením dopravy, značením trasy alebo pripravením ohníka a občerstvenia na kolkárni. Dúfam, že sa aj o rok v takomto hojnom počte a zdraví opäť stretne na ďalšom ročníku turistického pochodu. A možno pribudne i tých skôr narodených, ktorých bolo tento rok pomenej.

Blažena Kopúňová

„Život je zlá hodinka, zložená z výborných momentov.“

Oscar Wilde

Lieskovania, tešíte sa, že sme opäť pred letom ožili a môžu sa konať výlety a podujatia? Prvá naša spoločná akcia Nepoznané Lieskové svedčí o tom, že áno. Nazbieralo sa nás za dva autobusy a trasu si všetci užili. Aj následnú afterparty na kolkárni. Zaspomínajme si spoločne v nasledujúcom článku. Onedlho nás čaká festival Na plný dych. Tak sa pridajte zabaviť,

kým nám to zase nezatrhnú © Máme to teraz všetci ako na hojdačke, ale práve to je o dôvod naviac vychutnávať si každý moment naplno a využiť všetky príležitosti, aby nám bolo dobre. Spolu. O zábavu na stránkach Moravskolieskovského hlásnika bude opäť postarané vďaka našej Blaženke Kopúňovej, ktorá pre vás napísala vtipnú báseň o novom dopravnom značení

v našej obci. Pozrieme sa aj na to, ako naše deti trávili posledné dni tohto nešťastného školského roka. A ak im budete chcieť rozšíriť obzory, prečítajte im článok o hrdinovi Smirnovovi, ktorý bol okrem toho učiteľ. No a pri významných osobnostiach ešte ostaneme. Avšak takisto v smutnej súvislosti. Nedávno nás navždy opustil náš rodák Ján Magál. Pripomeňme si ho

spoločne v nekrológu. Aby sme neskončili smutne, prezradím vám, že v našej obci sa v týchto mesiacoch darilo tiež športu. Silovému, futbalu, atletike. A boli aj medaily. Prajem vám príjemné čítanie a verím, že si v pestrom obsahu nájdete niečo, čo vás zaujme alebo poteší. Majte krásne leto!

Mgr. Monika Kusendová

Zopár otázok na starostu

1. Máme tu leto, ktoré je pre nás obdobím zážitkov a zábavy. Ako bude vyzerat u nás? Na aké ďalšie akcie okrem Jánskych ohňov sa môžeme tešiť? Bude to v Lieskovom počas letných mesiacov žiť?

Pokiaľ sa nezhorší epidemiologická situácia, tak by to mohlo byť lepšie ako minulé leto. V polovici júla sa bude konať každoročne očakávaný festival dychových hudieb „Na plný dych“, na ktorý sa tešia nielen naši občania, ale aj široké okolie. Verím, že sa po ročnej prestávke opäť uskutočnia tradičné dožinky. Pripravujeme ich obohatené o sprievodné akcie, na návštevníkov bude čakať dožinkový program s predstavením mlátenia a ukážkou dobovej techniky.

2. A teraz osobnejšia otázka, leto je aj obdobím, kedy najviac ľudí športuje. Ak nerátame prvých päť dní v novom roku. Chystáte sa dať si toto leto do tela? Prípadne vyskúšať niečo nové? Čo by ste odporučili športuchtivým v našej dedinke, ktorí zatiaľ

neobjavili všetky možnosti v tomto smere?

Správne ste to napísali, chystám. Nemám zatiaľ žiadne vízie o nových športoch, myslím, že mi bude dokonale stačiť, keď sa vrátim k svojim športovým aktivitám - hokej, trocha behu a bicykel. Čo by som odporučil športuchtivým v našej dedinke? Každý človek, ktorý sa pohybuje v širšom či užšom okolí nášho regiónu a vie to troška porovnať s obdobím pred desiatimi rokmi, tak sa nestará čudovať, koľko stretáva ľudí - bežcov, cyklistov, korčuliarov na kolieskových korčuliach alebo peších turistov poznávajúcich krásy podjavorinského kraja. Stačí mať len fantáziu a chuť hýbať sa.

3. Nedávno sa vymenili autobusové zastávky v obci, preto je namieste otázka, čo bude s tými na kopaničiach? Kedy sa plánujú nové v častiach Plevovec a Šance? Takisto odstavny pruh pre autobusy pre lepšiu bezpečnosť na týchto miestach. Ako sme na tom s plánmi?

Určite áno, do rozpočtu pre rozpočtový rok 2021 sa alokovali finančné prostriedky na rekonštrukciu ďalších dvoch kusov autobusových zastávok. Prvá bude priamo na štátnej hranici a ďalšia v časti Šance. Zostanú nám potom posledné tri kusy, ktoré verím, že sa nám podarí zrekonštruovať budúci rok.

4. Lieskovská dolina je dlhá 12 kilometrov a pre turistov určite zaujímavá. Avšak škoda, že zatiaľ našim krajom vedie len jedna značená turistická trasa. Bolo by možné vybudovať ich viac a prepojiť tak krásne miesta naprieč chotármí? Čo ku tomu treba? Spojiť sa s Klubom slovenských turistov alebo...?

Boli sme oslovení jedným občanom našej obce s vytvorením pasportu turistických trás. Predbežne sme sa dohodli na postupe a potrebe zadania, rozsahu a spôsobu označenia. Verím, že sa tento projekt podarí presadiť na úroveň Spoločenstva obcí mikroregiónu Javorina.

5. A na záver, v Lieskovom nám vyrástli nové byty. Pre koho sú primárne určené a aké sú možnosti?

Obec vlastní bytové domy, pre ktoré je vytvorené všeobecne záväzné nariadenie, v ktorom sa presne vymedzuje spôsob prenájmu bytu. Novovybudované byty budú posudzované obdobným spôsobom, zohľadňujúce kritéria budú: naliehavosť bytovej potreby žiadateľa, súčasná bytová situácia, dôvody bytovej potreby, rodinný stav, počet maloletých detí v rodine, majetkové pomery žiadateľa a osôb s ním bývajúcich, príslušným faktorom bude aj dátum podania žiadosti, resp. podanie žiadosti v minulosti, výška príjmu žiadateľa a s ním spoločne posudzovaných osôb a trvalý pobyt žiadateľa v obci Moravské Lieskové, resp. rodinné väzby v obci. Sme veľmi radi, že sa obci Moravské Lieskové darí aspoň čiastočne pomôcť riešiť nevyhovujúcu bytovú politiku na Slovensku.

Rozhovor pripravila
Mgr. Monika Kusendová

Moravskolieskovský hlásnik · Ročník: XXXI · Evidenčné číslo: EV 3512/09 · Číslo ISSN: 1339-2344 · Vydavateľ: Obecný úrad Moravské Lieskové 657, 916 42 · IČO: 00311791 E-mail: podatelna@moravskolieskove.sk · Periodicita vydávania: štvrťročne · Dátum vydania: júl 2021 · Poradové číslo: 2
Grafické spracovanie a tlač: PN print s.r.o., Štefánikova 130, Piešťany · Náklad: 1050 ks

Redakčná rada: Mgr. Monika Kusendová, Ľubica Kusendová, Valéria Palková

Preberat články z Hlásnika je možné len so súhlasom redakčnej rady a autorov článkov. Redakcia si vyhradzuje právo príspevky redakčne upraviť alebo nezverejniť. Zodpovednosť za obsah zverejnených písomných alebo fotografických materiálov nesie autor. Neprešlo gramatickou korektúrou.

Letná kvapka krvi

Dňa **28. júna 2021** sa v zasa-dačke OcÚ opäť uskutočnilo **darovanie krvi**. Zúčastnilo sa ho **19 darcov**, krv darovalo 16, z toho boli dvaja prvodarcovia. Potreba krvi je veľká, a preto **patrí poďakovanie každému, kto sa tento**

nádherný čin rozhodol vykonať.

Približne **180-tisíc transfúzných jednotiek červených krviniek** sa každoročne spotrebuje iba na Slovensku. Obete úrazov a nehôd, ľudia podstupujúci operácie, pacienti liečiaci sa na leukémiu, nádorové ochorenia, ochorenia krvných buniek, tí všetci potrebujú krv. Celosvetovo je za jeden rok pacientom podaných viac ako **26,5 milióna jednotiek krvných zložiek**.

Darovanie krvi je skutočným „darom života“, ktorý zdravý jedinec môže poskytnúť ľuďom chorým a po úrazoch. Je to veľmi prospešný, bezpečný a jednoduchý humánný krok. Interval darovania je **pre mužov**

každé 3 mesiace a pre ženy každé 4 mesiace. Celý proces darovania krvi trvá, od registrácie až po odchod domov, približne hodinu a samotný odber len **5-15 minút**, počas ktorých daruje darca **450 ml krvi**. Krv je ďalej spracovaná (rozdeľovaná) na jednotlivé zložky, ktoré môžu pomôcť zachrániť ľudské životy. **Červené krvinčky**, prenášajúce kyslíka, zachraňujú životy pacientov počas operácií a po úrazoch. **Plazma**, tekutá zložka krvi, je určená pre pacientov trpiacich poruchami zrážania krvi. Tretia zložka, **krvné doštičky**, zastavuje krvácanie pri rezných poraneniach a pri otvorených krvácaniach. Často sa podávajú pacientom liečiacich sa

na nádorové ochorenia a aj pacientom po transplantácii.

Aj vy môžete prísť darovať krv 8. novembra 2021 do zasaďčky OcÚ. Darujte krv - darujte život!

VP

Prosiť, chváliť, ďakovať... aj počas leta

Naša modlitba je často prosbou o pomoc v našich potrebách, čo je človeku prirodzené, pretože pomoc potrebujeme, potrebujeme druhého človeka, potrebujeme Boha, a tak je nám vlastné žiadať ho o niečo, hľadať u neho pomoc. Je dobré uvedomiť si, že modlitba, ktorú nás naučil Pán, Otče náš, je modlitbou prosby a Pán nám prostredníctvom nej ukazuje priority našej modlitby. Čistí a ozdravuje naše túžby a tak očisťuje i naše srdcia.

Hoci je bežné, že v modlitbe o niečo prosíme, nemá byť naša modlitba výhradne prosbou o pomoc, pretože máme i dosť dôvodov na to, aby sme ďakovali. Ak sme pozorní, vidíme, že od Boha dostávame veľa dobrých vecí. Je k nám taký dobrý, že nám ostáva iba ďakovať. Naša modlitba má byť i modlitbou chvály, pretože ak je naše srdce otvorené, vidíme i napriek všetkým problémom krásu jeho stvorenia a dobroty, ktorá sa prostredníctvom tvorstva prejavuje. Teda, nemáme iba prosiť, ale i chváliť a ďakovať. Tak je naša modlitba úplná.

Sv. Pavol vo svojich listoch o modlitbe nie len hovorí, ale predkladá vzory modlitby, iste i prosebné, predovšetkým však modlitby chvály a dobrorečenia za to, čo Boh vykonal a neprestajne koná v dejinách ľudstva.

Prvá kapitola Listu Efezanom sa začína modlitbou, konkrétne hymnom dobrorečenia, vyjadrujúcim vďaku a radosť. Sv. Pavol dobrorečí Bohu, Otcovi nášho Pána Ježiša Krista, pretože „v ňom nám dal poznať tajomstvo svojej vôle“ (Ef 1,9). «Mysterium»: je termínom, ktorý sa často opakuje vo Svätom písme a v liturgii. „Tajomstvo“ pre veriacich nie je ničím, čo nepoznajú, ale je ním predovšetkým milosrdná vôľa Boha, jeho plán lásky, ktorá sa v plnosti zjavila v Ježišovi Kristovi a dáva nám možnosť „so všetkými svätými pochopiť, aká je to šírka, dĺžka, výška a hĺbka a poznať aj Kristovu lásku“ (Ef 3,18-19). Nepoznané Božie tajomstvo je zjavené a spočíva v tom, že Boh nás miluje, miluje nás od začiatku, od večnosti.

V modlitbe sa učíme vidieť znaky tohto milosrdného plá-

nu v putovaní Cirkvi. Tak rastieme v Božej láske, otvárajú dvere Najsvätejšej Trojici, aby v nás prebývala, osvecovala nás, rozohrievala a viedla našu existenciu. „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prideme k nemu a urobíme si uňho príbytok“ (Jn 14,23), hovorí Ježiš a prisľubuje učeníkom Ducha Svätého, ktorý ich všetko naučí. Sv. Irenej konštatuje, že Duch Svätý si vteľením zvykol prebývať v človeku. V modlitbe si my máme vybrať prebývať s Bohom. Je to veľmi dôležité práve preto, aby sme sa naučili byť s Bohom a tak videli nádheru života s Ním, čo je

vlastne vykúpením.

Drahí priatelia, keď modlitba živí náš život, stávame sa schopnými uchovávať „tajomstvo viery“ ako ho nazýva sv. Pavol, v čistom svedomí (porov. 1 Tim 3,9). Modlitba ako spôsob navyknutia si prebývať spolu s Bohom, vytvára mužov a ženy, ktorí nie sú vedení sebeckom, žiadostou vlastniť, smädcom po moci, ale nezištnosťou, túžbou milovať, smädcom po službe, oživovaní samotným Bohom. Iba takto môžeme priniesť svetlo do temnoty tohto sveta. Nech sa nám to i počas leta darí.

Prajem všetkým požehnaný letný čas.

Eduard Lazo, katolícky farár

Pozývame vás na spomienkové stretnutie pri príležitosti

77. výročia SNP

4. 9. 2021

o 14.00 hodine

pri pamätnej tabuli kpt. Juraja Adamoviča pred obecným úradom.

ZO ŽIVOTA ŠKOLY A MATERSKEJ ŠKÔLKY

Deň Zeme

Tolko krásy sa nachádza okolo nás. Krásu prírody berieme ako samozrejmosť, jej poklady sú pre nás skutočnosťou, ktorú si ani neuvedomujeme. Príroda tvorí súčasť nášho každodenného života - drobné kvietky, živočíchy, ktoré môžeme vidieť na vychádzkach v blízkom okolí. **Žiaci prvého stupňa** našej základnej školy sa preto pri príležitosti

Dňa Zeme rozhodli vyčistiť okolie školy od odpadkov, ktoré znečisťujú našu planétu. Zároveň sa naučili aj niečo nové o tom, ako je pre nás ľudí čistota prírody dôležitá a ako ju treba chrániť. Lebo je len na nás, aby to tak zostalo aj naďalej - robme všetko preto, aby drobné radosti života bolo vidieť aj o niekoľko ďalších rokov. VP

Medzinárodný deň detí v našej škole

1. júna každoročne oslavujeme **MDD**. Je to deň zameraný na tých najmenších, preto by mal byť plný radosti, hier a smiechu. **Žiaci prvého stupňa** mali pripravený pri príležitosti Medzinárodného dňa detí bohatý program. Nechýbalo množstvo stanovíšť v areáli školy s didaktickými hrami a športovými aktivitami. Aj vďaka pomoci starších žiakov - ôsmakov a deviatakov, si deti užili príjemný deň v dobrej nálade.

Nezmyselné zatvorenie hraničného priechodu Moravské Lieskové - Strání

Zo života našich škôlkarov

Príroda sa nám krásne zobudila a naša záhradka sa vďaka deťom, zamestnancom škôlky a rodičom oživila.

Prišla krásna jar a v našej škôlke deti spoločne s pani učiteľkami pripravovali všetko na sadenie. Zasadili sme si krásne kvety a aj semenka, ktoré nám mamičky priniesli do škôlky. Staráme sa o našu záhradku všetci. Pani upratovačky nám pripravujú vodu do kriel a spoločne si kvety pravidelne polievame. Nezabúdame ani na hygienu, ktorá je nesmierne dôležitá. Pre naše mamičky sme spoločne s pani učiteľkami Zorkou, Anežkou, Evkou, Beátkou, Mirkou a Katkou pripravili k sviatku pekné darčeky. Boli tie najkrajšie, pretože sme ich vyrábali z lásky pre naše mamičky.

súťažili sme s kamarátmi na čerstvom vzduchu na našom školskom dvore. Dohodli sme sa totiž, že v škôlke bacile nechceme, preto ich spoločne aj zvládneme. „Ruky čisté musíš mať, preto je dôležité si ich pravidelne umývať. Čistý vzduch a pohyb máme, preto sa pekne usmievame.“ Usmievame sa každý deň na naše pani kuchárky, ktoré sa starajú o naše brušká. Za dobrý obed sa poďakujeme a na otázku či sme všetko zjedli, slušne odpovieme...

Rozlúčka

V piatok 25. júna 2021 bol deň v našej škôlke plný prekvapení a zážitkov. Od rána sme tu mali veselo. V dopoludňajších hodinách nás navštívili „hasiči“ z našej obce. Marián Janiga a Peter Kička deťom priblížili prácu hasičov. Vysvetlili a predvedli to, čo musia hasiči robiť v ťažkých život ohrožujúcich situáciách.

Náš škôlkar Janko si dokonca vyskúšal, aké je to ležať na nosidlách. Nakoniec si každý, kto mal chuť, vyskúšal, aké je to byť hasičom a hasiť. Veľmi pekne ďakujeme našim hasičom za krásnu praktickú a poučnú prednášku. Deťom sa veľmi páčilo a tešia sa aj na budúce.

Popoludní sa predškoláci rozlúčili pesničkami a básničkami na „rozlúčkovej slávnosti“. Lúčili sa s kamarátmi, s celou škôlkou, pretože od septembra z nich už budú školáci.

Nezaháľali sme ani v nácviku programu k rozlúčkovej slávnosti pre predškolákov. Dúfali sme, že sa opäť i tento rok budeme môcť rozlúčiť na našom školskom dvore s deťmi, ktoré od septembra pôjdu do školy. Všetci sme sa tešili na opekačku, ktorá k rozlúčkovej slávnosti už roky patrí.

MDD

No nepredbiehajme, čakalo nás v škôlke ešte MDD. Deň detí sme si užili pohybom,

Zástupkyňa RŠ pre MŠ
Drahomíra Brumerčíková, Mgr.

Nikolaj Nikolajevič Smirnov

Položil svoj život za našu slobodu

„Kto za slobodu zahynie v boji, ten neumiera.“ (Christo Botev)

Nikolaj Nikolajevič Smirnov prišiel na tento svet **9. decembra 1916**

v obci Osjo v Aševskom okrese (Pskovská oblasť). Pochádzal z roľníckej rodiny.

V roku 1932 ukončil 7. triedu a pokračoval v štúdiu na Pedagogickom učilišti v meste

Krasnyj Cholm. Po jeho absolvovaní v roku 1935 pôsobil ako **učiteľ ruského jazyka** v obci Ratča v Aševskom okrese, ktorú neskôr fašisti zničili a vypálili. Keďže miloval svoje povolanie, vzdelával sa ďalej na Pedagogickom inštitúte vo Velikých Lukách, ktorý ukončil v roku 1939.

Vojna skrížila jeho plány

V roku 1940 nastúpil základnú vojenskú prezenčnú službu na Kaukaze v meste Saumjani. Prepadnutím Sovietskeho zväzu v noci z 21. na 22. júna 1941 začala nemecká armáda realizovať operáciu Barbarosa, ktorá otvorila východný front. Začala sa Veľká vlastenecká vojna. N. N. Smirnov sa rozlúčil s myšlienkou na blížiaci sa návrat za školskú katedru. Odišiel do delostreleckého učilišťa v Buchare, odkiaľ ho odvlelil na ukrajinský front. Od novembra 1943 bojoval v prvých líniah ako **príslušník sovietskej 232. streleckej divízie 40. armády 2. ukrajinského frontu** v Rumunsku, Maďarsku a na Slovensku. Utrpel viackrát rôzne zranenia. Za hrdinstvo získal **tri Rády vlasteneckej vojny** – druhého stupňa 11. 2. 1944 a 16. 9. 1944, prvého stupňa 16. 1. 1945. Dňa 25. marca 1945 sa začala Bratislavsko-brnianska operácia s cieľom oslobodiť územie západného Slovenska a postúpiť na územie vtedajšieho Protektorátu Čechy a Morava. Hlavnú úlohu v nej zohrali práve vojská 2. ukrajinského frontu maršala Rodiona Jakovleviča Malinovského.

Nemci ustúpili k hraniciam

V noci z 8. na 9. apríla 1945 sa z obce Moravské Lieskove odsunuli posledné jednotky nemeckej armády a zaujali výhodné obranné postavenie na moravskolieskovských kopaniciach, pri Květnej a Strání. V utorok **10. apríla sa v dedine objavili kolóny rumunskej 4. armády**, ktorej velil generálpo-

ručík Nicolae Dascalescu. Dňa **11. apríla** už prichádzali na autách, koňoch i vozoch **jednotky sovietskej 40. armády generálporučíka Filipa Fedosejeviča Žmačenka**.

Posledná noc

N. N. Smirnov spolu s ďalším vojakom (**príslušníci sovietskeho 794. streleckého pluku 232. streleckej divízie plukovníka D. S. Calaja**) sa brodili korytom Klanečnice ako prieskumníci. Zisťovali, či sa v blízkom okolí nachádzajú nemecké jednotky. Pod rúskom tmy vošli **do domu Štefana Dedíka** na Brestovom. Obaja vojaci vyzerali veľmi vyčerpaní, veď už štyri noci ani oka nezažmurli. Emília Dedíková nelenila a hneď im zohriala slepačiu polievku. Nebolo ich treba dvakrát núkať. Vývar im dobre padol, zasytil i zahrial. Po večeri sa Nikolaj spýtal: „Mamačka, ja mogu leč?“ (Mamička, môžem si ľahnúť?) Zľutovali sa nad ním a s veľkými obavami prikývli. N. Smirnov sa uložil v kuchyni na kanape. Únava ho okamžite premohla. Zaspal tak rýchle, že si ani nestihol vyložiť nohy na lôžko. Druhý vojak zadriemal sediac na stoličke pri stole.

Štefan dostal za úlohu počas ich odpočinku hliadkovať každú polhodinu okolo domu. Dokonca mu zverili do rúk i zbraň. Čo ak by sa náhodou blížili k nim Nemci?

Noclažníci sa krátko po 2. hodine v noci začali chystať na odchod. Dedíkovci im na cestu nabalili chlieb a slaninu, nezabudli ani na meltu. Pri rozlúčke im Smirnov povedal, že čoskoro sa tu objavia *katuše* smerujúce k Hrabine a onedlho sa vojna určite skončí. Nečakaní návštevníci pokračovali v ceste k pohraničiu. Nikolaj netušil, že nadišiel jeho posledný deň.

Osudný boj

Nemecká opevnená línia zastavila postup rumunských oslobodzovacích jednotiek na moravskú stranu a preto sovietske velenie nasadilo do tohto priestoru jednotky Červenej armády s delostrelectvom a letectvom. Nechýbali ani povestné *katuše*. Počas týchto ťažkých bojov ako prvý **utrpel smrteľné zranenie** na kopaniciach **v osade U Zemanov** veliteľ mínometnej batérie 45 mm mínometov poručík Nikolaj Nikolajevič Smirnov. Na tomto mieste tak skončila jeho životná púť necelý mesiac pred koncom vojny, v sobotu **14. apríla 1945**. Pochovali ho s ďalšími dvoma dôstojníkmi v blízkosti spoločného hrobu na Šancoch, kde spočívali telá ďalších 41 sovietskych vojakov, ktorí tu položili svoje životy za našu

Pri tomto dome N. N. Smirnov utrpel smrteľné zranenie

slobodu. V marci 1946 ich telesné pozostatky exhumovali a previezli na Slavín do Bratislavy.

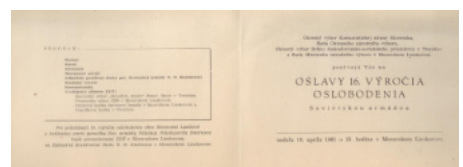
Čestný občan

Na svojom zasadnutí dňa 30. novembra 1960 Rada miestneho národného výboru schválila uznesením č. 19/1960 návrh MV-SČSP (Miestneho výboru Sväzu československo-sovietskeho priateľstva) na *udelenie čestného občianstva in memoriam padlému sovietskemu poručíkovi Smirnovovi pri oslobodzovacom boji našej obce v roku 1945*.

Premenovanie školy a vyhotovenie pamätného kameňa

Predseda MNV s. Kulich Martin informatívne oboznámil na schôdzke rady MNV, konanej dňa 10. 2. 1961 o 15.00 hodine, členov rady MNV o prípravách osláv premenovania ZDŠ v Mor. Lieskovom na ZDŠ poručíka Smirnova. Uviedol, že návrh na toto premenovanie bol nariadenými orgánmi schválený a toto premenovanie sa má

uskutočniť v nedeľu, t. j. 16.4.1961. Navrhol, aby sa na mieste, kde padol poručík Smirnov, dal vyhotoviť pamätný kameň, s uvedením jeho mena a dáta padnutia.

Uznesenie č. 287/1961 ukladá predsedovi MNV s. Kulichovi zabezpečiť vyhotovenie, ako aj samotné postavenie pamätného kameňa podľa ruského poručíkovi Smirnovovi na mieste v M. Lieskovom, kde bol fašistami zastrelený. (Zápisnica č. 24/1961)

ZDŠ por. N. N. Smirnova

Pri príležitosti 16. výročia oslobodenia sa v nedeľu 16. apríla 1961 konali oslavy, v rámci ktorých sa uskutočnilo **odhalenie pamätnej dosky por. N. N. Smirnovovi na budove školy** (pamätná tabuľa bola dňa 26. 9. 1963 vyhlásená za národnú kultúrnu pamiatku) a **premenovanie ZDŠ v Moravskom Lieskovom na Základnú deväťročnú školu por. N. N. Smirnova**. Meno dôstojníka Červenej armády, učiteľa ruského jazyka, niesla vo svojom názve tridsať rokov. Slávnosti sa zúčastnilo okolo 3 000 občanov z našej obce i širokého okolia. Nikolajevova mama Natália Prokofievna Smirnovová sa tejto udalosti nemohla zúčastniť, nakoľko v čase, keď prišlo pozvanie, už chor-

ľavela. Pricestovala jeho sesternica Jevdokija Ivanovna Aleksejevová z Leningradu. Žiaci jej odovzdali dary pre Natáliu - súpravu krištáľových pohárov, vyšivanú podušku a bábiky v lieskovskom kroji, ktorý vlastnoručne zhotovila Mária Malíčková, rodená Miklánková, z Hoštákov. Svojou prítomnosťou poctili toto podujatie i vzácní hostia z konzulátu SSSR v Bratislave, o čom svedčí zápis v kronike od vicekonzula Medova.

Pamätník na Šancoch

Pamätník vojaka N. N. Smirnova, ktorý je pochovaný na Slavíne v Bratislave, slávnostne odhalili v roku 1961 pri hlavnej ceste v časti Šance, neďaleko miesta, kde ho zasiahli smrteľné strely. Na čelnej strane pomníka je päťcípá hviezda s jeho fotografiou a nápis: „**Na tomto mieste ako prvý pri oslobodzovaní obce padol v boji proti nemeckým fašistom por. sovietskej armády Nikolaj Nikolajevič Smirnov, 9. 12. 1916 – 14. 4. 1945. Obeť sa – my nezabudneme!**“ Dňa 14. 12. 1982 bol pamätník vyhlásený za národnú kultúrnu pamiatku.

Ak sa niečo so mnou stane, mamička, neplač

N. N. Smirnov zahynul pri oslobodzovaní našej obce. Jeho túžby, sny a predstavy do budúcnosti zostali neaplnené. Natália Prokofievna sa návratu svojho syna nedočkala. Ako poklad opatrovala Nikolajevove listy z frontu, ktoré často písal. Dňa 16. júna

Sprava sediaci: Smirnovova sestra a svagor, stojaci: Smirnovova teta a mama

1944 jej poslal z Rumunska dokonca báseň v pätnástich slohách pod názvom **Pismo materi** (List matke).

...Zdravstvuj, mamička drahá, tak veľmi čakáš z frontu list od syna.

Prešla doba veľmi dlhá, čo nevidela si ma...

Nik nespočíta jej bezsenné noci, potoky slz... Jej manžel zomrel v Leningrade počas blokády. Zahynuli jej obaja synovia. Stále len plakala a opakovala: „Načo mám už žiť, keď som stratila všetkých svojich drahých?“

Pamätajme

Každú jar si s vdakou pripomíname výročie oslobodenia našej obce, **uctievame si aj pamiatku por. Smirnova položením vencov k pamätníku na Šancoch i k pamätnej tabuli**. Pred budovou školy sa až do vypuknutia pandémie COVID-19 vždy pri tejto príležitosti konala pietna spomienková slávnosť za účasti všetkých žiakov a pedagogických pracovníkov. Aj mladej generácii treba pripomínať tragické udalosti 2. svetovej vojny. Mier nesmieme považovať za samozrejmosť. Nezabúdajme, že mnohí zaň zaplatili tým najcennejším – svojím životom.

Až pôjde tento vlak, bude to ako modlitba.

Modlitba za mier pred oltárom - pred majestátom človeka.

...za oči matiek vyplakané za kvapky slz, čo v dlhom žiali po žlaboch vrások pretekali...

...za výkrik, čo sa k nebu vzpína, „ach, bože, prečo môjho syna?“ (Milan Rúfus)

Lubica Kusendová

Zdroje:

1. Kronika obce
2. Školská kronika
3. Školský archív
4. Štátny archív Trenčín
5. Spomienky Štefana Dedíka (nar. 1909)

Vzdali sme úctu tým, ktorí bojovali za našu slobodu

Znej pieseň vďaka slávnym činom, na pamäť vry sa na skalú.
Podakuj matkám chrabrych synov za našu vlasť vtedy zrodenú...

Uplynulo už **76 rokov od oslobodenia našej obce** jednotkami sovietskej a rumunskej armády. V nedeľu 11. apríla 2021 sa pri tejto príležitosti, aj keď v obmedzenom režime za dodržania sprísnených hygienických opatrení, uskutočnilo spomienkové stretnutie. Zúčastnili sa ho, už tradične, predseda OV SZPB pplk. v. v. Dr. Kamil Krištofík, členovia OV SZPB Michal Bartek a Ing. Ján Hargaš, PhD., MBA, predsedníčka ZO SZPB Mária Holáňová, člen SZPB

Pavol Romančík. Po úvodnom kladení vencov k pamätným tabuliam pred obecným úradom zazneli hymny. Dô-

stojnú atmosféru umocnili verše básne v podaní Lubice Kusendovej. Následne starosta obce Róbert Palko pripomenul tragickú kapitolu našich dejín, ktorá priniesla nesmierne obete na ľudských životoch i obrovské materiálne škody. Kamil Krištofík prítomným priblížil priebeh bojov počas oslobodenia našej obce.

Spomienka aj pri škole a na Šancoch

Pietny akt kladenia vencov pokračoval pred budovou školy, na ktorej sa nachádza pamätná tabuľa por. N. N. Smirnova, ktorý padol počas bojov v osade u Zemanov. Na záver sa prítomní presunuli k jeho pamätníku

KULTÚRA

OD VÁS

v miestnej časti Šance a tu si uctili jeho pamiatku.

Ctime si odkaz všetkých, ktorí nasadzovali svoje životy v boji za našu slobodu. Vážme si mier, ktorý je veľmi krehký a chráňme ho nielen pre seba, ale i pre ďalšie generácie.

Lubica Kusendová

Foto: ZDZ

Stavanie mája

Mesiac máj sa viaže k obdobiu lásky, energie a zrodu nového života. Znakom sily a rastu je májová zeleň na poliach, lúkach a v záhradách. Symbolom tohto obdobia je aj strom „máj“, ktorý predstavuje zdravie a vitalitu pre všetky ženy a dievčatá z miest a dedín. Stavanie mája bola úloha mladých mužov. Nie je žiadnym tajomstvom, že v **posledný aprílový deň** sa v nejednej obci vztýči zelený strom ozdobený pestrofarebnými stuhami. Táto tradícia má veľmi dlhú a bohatú históriu, pretrváva dodnes. Aj v našej obci bol v podvečer 30. apríla za **pomoci členov DHZ Moravské Lieskové** postavený máj. Rovnako tomu bolo aj na Bučkovci, kde ho vztýčili **dobrovoľní hasiči z DHZ Bučkovec**. Dúfajme, že ako máj pôvodne venovali mládenci svojim dievčatám na znak lásky, tak nám všetkým v dnešnej neľahkej dobe prinesie toto obdobie obnovujúcej sa prírody do života predovšetkým veľa radosti a novej energie. VP

Má Klanečnica nádej ožiť?

Keď sme začiatkom roka spustili iniciatívu Živá Klanečnica, zameriavali sme sa skôr na problematiku znečistenia potoka. Zorganizovali sme v tomto smere tri úspešné brigády. Prvé dve v Moravskom Lieskovom a následne jednu v Dolnom Srní. Niečo vyše stovky dobrovoľníkov vyzbieralo z koryta a jeho blízkeho okolia stovky vriec odpadu. Vyčistili sme spoločnými silami veľkú časť potoka, za čo patrí všetkým zúčastneným veľká vďaka.

Začiatkom mája sme spustili crowdfundingovú zbierku, aby sme získali financie na zabezpečenie niektorých nami plánovaných aktivít. Požadovanú sumu sme vďaka veľkej podpore verejnosti prekročili dvojnásobne.

Popri tom sme začali intenzívnejšie vnímať, že vyzbieranie odpadu bude síce prospešné, ale pre návrat života do potoka to stačiť nebude. Aby bol potok živý, musí v ňom nevyhnutne byť voda a ako vieme, tá v Klanečnici značnú časť roka chýba. Má pravidelne vysychajúci potok šancu, aby sa v

ňom udržal život? Jednoznačnú odpoveď na túto otázku sme zatiaľ nenašli, ale stále ju hľadáme. Zatiaľ sme skúsili zadržať vodu v krajine pomocou stavby kaskád na Srdovskom potoku a jednu sme postavili i na Klanečnici. Než sa nám podarí rozlúsknuť rébus ohľadom vysychania potoka, pripravili sme niekoľko aktivít, do ktorých sa môžete zapojiť. Jednou z nich je fotosúťaž Živej Klanečnice. Zapojiť sa do nej môžete zaslaním svojich autor-ských fotografií na email zivaklanecnica@gmail.com. Najlepšie fotografie

Jánske ohne

Na kolkárni bolo opäť veselo – veľkým i malým

Hoci v nezvyčajnom termíne, ale predsa, sa aj tento rok uskutočnili **Jánske ohne**. Túto tradíciu si pripomínáme **24. júna, na svätého Jána**, kedy sa traduje, že všetky živly – zem, voda i oheň majú najväčšiu moc. Zvykli sa páliť jánske ohne, vatry. Ohňu sa pripisovala magicko-očistná funkcia, pálili sa za sucha s cieľom privolať dážď.

Dňa **3.7.2021** sme sa v hojnej účasti stretli na kolkárni, aby sme mohli aj my spoločne zapáliť vatru a oslaviť tak **sviatok letného slnovratu**. Pre našich najmenších boli pripravené rôzne súťaže na spestrenie už beztak príjemného sobotného popoludnia. O sladkú odmenu mohli zabojsovať v balónoch alebo hľadani pokladu, ktorý bol ukrytý pod pripraveným ohniskom. Po zotmení sa všade vokol nás rozprestrela magická atmosféra, ktorú vyčarovala horiaca vatra. Na chvíľu sa všetci poddali čarovnému zvuku praskajúceho dreva. Veselá zábava trvala až do skorých ranných hodín.

Podakovanie za zorganizovanie akcie patrí Kolkárskemu klubu Moravské Lieskové a v neposlednom rade všetkým zúčastneným, ktorí sa rozhodli spríjemniť si tento sobotný deň príjemnou atmosférou a zábavou na kolkárni. VP

OD VÁS

v štyroch súťažných kategóriách (krásy Klanečnice, život v Klanečnici, Klanečnica a my, rany Klanečnice) budú na konci roka ocenené. Širší výber najlepších fotiek zaradíme do pripravovaného kalendára, ktorý má okrem peknych záberov šíriť i povedomie o tom, že potok tu je a že si zaslúži našu pozornosť.

Druhou pripravovanou udalosťou je kultúrno-osvetové podujatie Živá Klanečnica naživo, ktoré sa bude konať 10. 7. 2021 na futbalovom ihrisku v Moravskom Lieskovom. Tešiť sa mô-

Značková ulica

Čo máme ľudia nové?
Nastavané značky mnohé.
Spravili nám dopravné ihrisko,
oživilo naše bydlisko.

A tak prišli chlapi premilí,
asi boli značky v akcii.
Nastavali tyčí veľa,
každý prekvapenie zdieľa.

Na druhý deň na ne dali značky.
Bolo ich aj za pätorie táčky.
Tie, čo ostali, by nemali smolu,
tak dali aj tri spolu.

Nech sa minú všetky,
veď tadiaľ chodia dietky.
Žiaci cestou precvičujú matematiku,
už sme pri tridsiatom stĺpiku.

No, ešte tie dva hore
a sme v školskom dvore.
Každý dom sa jednou pýši.
Žijeme jak v značiek ríši.

Novučičké - farbou hýria,
žlté, modré, červené sa pýria.
Tuto zatoč, hentam vľavo!
Pozor! Odbočiť už nemáš právo!

žete na diskusiu s odborníkmi, premietanie tematického filmu, koncert či atrakcie pre deti.

Na jesenné mesiace chystáme sériu prednášok o rôznych problémoch, ktoré trápia nielen potok a jeho okolie. Bližšie informácie o aktivitách iniciatívy nájdete na facebooku Živá Klanečnica, alebo si ich vyžiadajte na vyššie uvedenej mailovej adrese.

Budeme sa na vás tešiť na našich podujatiach a pri potoku!

Juraj Gašparík

Biela šipka, tak bež hore!
Ale v ktorom skončím dvore?
A hľa, tu zas úzka cesta,
pre dve autá málo miesta.

Pri krčme kruháč? Či čo to bude?
Pozriem si to zajtra v klude.
Zdatní chlapi plány mali,
ostrovček tam postavili.

Spravili nám „bubu, bubu“!
Kto prvý si na ňom rozbije hubu?
Na ďalší deň farby mali,
cestu nimi maľovali.

Trojuholníky, šikmé čiary,
práca sa im pekne darí.
Šoféri tu stresy majú
a ulicu obchádzajú.

Budú tu však cvičné jazdy,
autoškola cestu brzdí.
Iste ulica Značková
v pamäti sa nám zachová.

A čo ešte dodať k tomu?
Značku schovali aj za roh domu.
Na ďalšej ohli plech.
Nezmestila sa, nuž, nech.

Text: Blažena Kopúňová, Foto: ZDZ

Zomrel náš rodák Ing. Ján Magál, CSc. Čestný občan obce Moravské Lieskové

*„Vybavuj, kým nevybavíš.
Nikdy sa nevzdávaj!“
(Životné krédo J. M.)*

Ján Magál uzrel svetlo sveta **11. septembra 1922** v Moravskom Lieskovom, v osade Hrubá Strana časti Podvišňové, ako najstarší zo štyroch potomkov **Martina Magála** (* 22. 9. 1901, † 24.1.1979), syna Štefana Magála a Kataríny, rodenej Bahníkovej, a jeho manželky **Anny, rodenej Bušovej** (*11. 11. 1899, † 7. 1. 1978), dcéry Martina Buša a Anny, rodenej Bahníkovej). Pokrstil ho evanjelický farár Martin Rázus, ktorý tu v tom čase pôsobil. Ján vyrastal spolu so svojimi tromi mladšími bratmi – Rudolfom (* 17. 4. 1924), Milanom (* 12.7.1928) a Ľudovítom (* 2. 7. 1932) v Bušých mlyne, obklopenom krásnym horským prostredím lieskov-

Zľava sediaci - rodičia Anna Magálová, rod. Bušová a Martin Magál, stojaci - synovia Ľudovít, Rudolf, Ján a Milan

sých kopianíc. V roku 1960 došlo k začleneniu tejto časti do obce Bzince pod Javorinou.

Študentské roky

Základy vzdelania získal v **Evanjelickej ľudovej škole na Barinovci a Štátnej ľudovej škole na Stachých vršku**. V štúdiu pokračoval na **Meštianskej škole v Starej Turej**, denne musel cez štyri chotáre merať cestu tam aj späť. Po absolvovaní štyroch ročníkov ho prijali na **Obchodnú akadémiu do Trenčína**. Musel riešiť ešte zložitejšiu dochádzku. Z Hrubej Strany chodil dolu kopcom pešky až ku Karlíckemu mlynu, stadiaľ po rovine na bicykli na železničnú stanicu v Novom Meste nad Váhom, ďalej pokračoval v ceste vlakom do Trenčína. Počas tuhej zimy prespával u Ukropcov v Starej Turej

OSOBNOSTI

alebo Podolanovcov v Novom Meste nad Váhom. O elektrine na kopaničiach v tých časoch ľudia ešte ani nechýrovali, učil sa pri sliepňavom svetle petrolejky alebo sviečky. Vo dne počas teplejších mesiacov ako študovňu využíval stodolu, kde mal klud. Po maturite v roku 1943 jeho kroky viedli na **Vysokú obchodnú školu v Bratislave**, ktorú v roku 1948 úspešne ukončil.

Okrem učenia sa stíhal venovať i športu. Vo futbalovom klube AC Javorina pôsobil ako tajomník. Podieľal sa na organizovaní turnajov, vybudovaní futbalového ihriska na Šanchoch i obstaraní financií na zakúpenie jednotných dresov pre futbalistov.

Zlava Ján Magál, syn Slavomír, dcéra Milada, manželka Zuzana

V apríli 1948 vstúpil do stavu manželského so Zuzanou Uhrvou z Lubine (príbuznou Miloša Uhra). Spolu vychovali a do života uviedli dve deti – syna Slavomíra a dcéru Miladu. V rokoch 1968 – 1969 študoval postgraduálne v Prahe na **Inštitúte pre riadenie pri vláde ČSSR** so záverečnou mesačnou stážou v USA. Ašpirantské štúdium na **Vysokej škole ekonomickej v Bratislave** popri zamestnaní završil v roku 1972 získaním titulu kandidáta vied (CSc.).

Verný potravinárstvu

Celý život nepretržite pracoval v potravinárskom priemysle, najmä v konzervárstve. Pôsobil vo funkcii **obchodného riaditeľa na generálnom riaditeľstve LIKO** s veľkým počtom podnikov a závodov po celej ČSSR. Tri roky externe vyučoval na Vysokej škole ekonomickej v Bratislave. Považovali ho za *duchovného otca* Agrokompexu, ktorý bol založený v roku 1973 na podporu agropotravinárskeho rezortu.

Publikačná činnosť

Angažoval sa v Spoločnosti pre racionálnu výživu v Prahe a Bratislave, v redakciách časopisov *Průmysl potravin* či *Výživa a zdravie*, kde bol i predsedom redakčnej rady. Napísal množstvo odborných článkov. V roku 1999 vydal *Hrubostranské rozpomienky*. Spoluautorsky a finančne

sa podieľal na publikáciách *Podjavorina a jej spevy, Podjavorina v minulosti a v súčasnosti, Vitajte v turistickom regióne Podjavorina na ovocno-destilátovej ceste, Ovocinárstvo na Podjavorine, Jedlá na Podjavorine, Agroturistická ovocno-destilátová cesta na Podjavorine, Zaujímavosti a služby cestovného ruchu na Podjavorine, Rozvoj agroturistiky, Navštívte kraj Čachtickej Podjavoriny* a ďalších.

Hubárstvo a mykológia

Lesy v okolí jeho rodiska poskytovali na obohatenie jedálnička množstvo húb, ktoré sa oddávna používali v čerstvom i sušenom stave. V roku 1963 vznikla z iniciatívy a pod vedením Jána Magála mykologická sekcia pri Slovenskej spoločnosti pre racionálnu výživu. Svoje poznatky a skúsenosti využil pri spoluautorskej tvorbe knihy **Príručka hubára**, ktorá vyšla vo vydavateľstve Príroda v roku 2006 a neskôr bola preložená i do češtiny a poľštiny. Obsahuje základné informácie o hubách - ako a kde ich zbierať, správne poznať a zaujímavé tipy na ich spracovanie. V roku 2018 získal titul čestného člena predsedníctva, ktorý mu udelila Slovenská mykologická spoločnosť pri Slovenskej akadémii vied.

Každý niekam patrí

Vzťah k rodnému kraju prejavil Ján Magál v roku 1980, keď sa ako jeden z iniciátorov podieľal na založení **Klubu podjavorinských rodákov**. Cieľ tohto združenia spočíval v kultúrno-osvetovej činnosti, zviditeľňovaní krás prírody Podjavoriny a zachovávaní tradícií. V roku 1985 sa stal richtárom klubu a v tejto funkcii aktívne, obetavo a neúnavne pôsobil ako duša spolku až do roku 2005, potom zastával post čestného richtára.

Z iniciatívy tohto spolku sa od roku 1997 stalo tradíciou udeľovanie titulu **Významná osobnosť Podjavoriny**. Hneď v prvom ročníku podujatia sa Ján Magál stal hrdým nositeľom tohto vyznamenania.

Čestné občianstvo

Ocenenie si Ján Magál slávnostne prevzal z rúk starostu Róberta Palka v sobotu **11. augusta 2018 pri príležitosti 620. výročia prvej písomnej zmienky o obci Moravské Lieskové**. Udelili mu ho za celoživotnú oddanosť a svedomitú prácu v potravinárskom priemysle, za prínos v oblasti mykológie, publikačnú činnosť, aktivitu v Klube podjavorinských rodákov. Napriek tomu, že od roku 1943 žil v bratislavskom Ružinovove, cítil sa byť stále hrdým rodákom a občanom našej obce. I napriek vysokému veku (takmer 96 rokov) predniesol krátky príhovor, ktorý ukončil slovami:

„Som vám povďačný, že ste si takto na mňa zmysleli. Poteší to každého, mňa tiež. Veľmi pekne vám ďakujem.“

Na Veľkonočnú nedeľu sa jeho životná púť naplnila

Svoju jeseň života trávil od roku 2012 v Ružinovskom domove seniorov. Jeho zdravotný stav sa v marci 2021 začal

zhoršovať. V nedeľu **4. apríla 2021 navždy opustil tento svet vo veku úctyhodných 98 rokov a 6 mesiacov**. Do posledných dní prežil pokojný a láskou naplnený život.

Posledná rozlúčka s Jánom Magálom sa konala 8. apríla 2021 v Dome smútku na cintoríne Vrakúňa. Rodina sa s ním rozlúčila jeho obľúbenými piesňami a spomínala na zážitky s ním. Pri hrobe duchovným slovom a piesňou poslážil evanjelický farár z Prievozu Norbert Hajský. Za Klub podjavorinských rodákov vzdal poslednú úctu vzácnemu človeku súčasnej doby Stanislav Štepanovič. Nechýbali ani zástupcovia obce Moravské Lies-

kové. Pri odchode do záhrady večného spánku mu milovaná rodná dedina v podaní Lubice Kusendovej pripomenuli nádherné verše Martina Rázusa *Keď svitne nedela a zajasá deň vlúdny...* Slová na rozlúčku predniesol pri hrobe starosta obce Róbert Palko. Príhovor zakončil slovami: *Pozdravujeme vás naposledy a nikdy na vás nezabudneme. Obloha vyzváňa v našich srdciach ako belasý zvon a z úst zeme zaznieva slávnostný chorál na počesť človeka, na oslavu života, s ktorým ste sa rozlúčili.*

Čeť vašej pamiatke!

Lubica Kusendová

Zdroje:

Rodinný archív, Milan Žákovic – Božena Hargašová: Dejiny školstva

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

Spoločenská rubrika - obdobie apríl až jún 2021

**Životné jubileá –
4 - 6/2021**

70 rokov
Jarmila Straková
Pavel Poláček
Vladimír Pavlík
Anna Helíková
Anna Sahajová
Mária Šimová
Jaroslav Kusenda
Ladislav Paulina
Anna Černá
Stanislav Ďurík
Ján Tupý

75 rokov
Vladimír Cmarko
Mária Tinková
Božena Drobná
Jaroslav Mičo
Pavel Hornáček
Marta Stachová
Vlasta Juráková

80 rokov
Emília Breznická
Jozef Turan
Olga Svehlová

85 rokov
Anna Mandincová
Miroslav Bača
Elena Záhorová
Jarmila Podolanová

93 rokov
Jozef Kaššovic

95 rokov
Mária Rzavská

Odišli spomedzi nás

Dušan Miko - 79
Emília Sýkorová - 86
Mária Malíčková - 97
Eduard Dvorský - 89
Pavol Gajdoštin - 76

Ján Miklánek - 80
Miroslav Bušo - 70
Štefan Figura - 89
Anna Tinková - 91
Ján Marták - 73

Noví občiankovia

Marcel Tomeček
Marek Tomek
Hugo Gerhardt

Anna Rozália Kačányová
Rebeka Paulinová

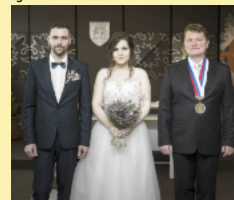

Spoločné „ÁNO“ si vyslovili

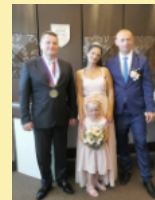
Martin Áč – Milena Babulicová
Martin Dzurák – Daniela Galátová
Peter Šíma – Silvia Malíčková
Matej Šustek - Timea Sahajová

Daniel Radoš – Mária Šimlovičová

Ľuboš Brustík – Lenka Kulifajová

Juraj Uher – Zuzana Bielčíková

SPOMIENKY

*Odišiel si tíško ako odchádza deň
a v našich srdciach zostáva spomienka len.*
Ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, ktorí sa prišli dňa **14. apríla 2021** naposledy rozlúčiť s naším drahým manželom, otcom, dedkom a bratom **Dušanom Mikom**. Ďakujeme za prejavy sústrasti a kvetinové dary, ktorými sa pokúšali zmierniť náš hlboký žiaľ.
Smútiaca rodina.

*Už je to desať rokov,
čo odišiel si navždy do zabudnutia
a naše srdcia po tichučky smúti.*
Spomienka oživa v tejto smutnej chvíli, chýbaš nám, otče náš milý.

S láskou a úctou spomínajú na **Jána Ochodnického** manželka Mária a dcéry Jarmila a Alena s rodinami.

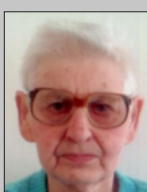
*Utíchlo srdce, utíchol hlas,
mal si rád život a všetkých nás.*
Odišiel si navždy, hoci túžil si ešte žiť, ale osud to tak zariadil, že musel si nás navždy opustiť. Touto cestou ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom, susedom a známym, ktorí v stredu **2. júna 2021** odprevadili na poslednej ceste nášho drahého manžela, otca, starého a prastarého otca **Jána Mikláneka**.

Zároveň vyslovujeme úprimné podakovanie za dôstojnú rozlúčku, prejavy sústrasti, slová útechy a kvetinové dary, ktorými ste sa snažili zmierniť náš hlboký žiaľ.
Smútiaca rodina.

*Čas neúprosne letí, roky pribúdajú,
no spomienky v srdci zostávajú.*

Dňa 28. júla 2021 uplynie 10 rokov, čo nás navždy opustila mama, svokra a babička **Matilda Lužová**.
S láskou a úctou spomína celá rodina.

*Bolestou unavená tíško si zaspala,
zanechajúc všetkých, čo si mala rada.*
Už niet návratu ani nádeje,
len cestička k tvojmu hrobu nás k tebe zavedie.
S hlbokým zármutkom sme sa dňa 14. apríla 2021 rozlúčili s našou drahou mamou, starou mamou a švagrinou **Emíliou Sýkorovou, rodenou Geržovou**, ktorá nás navždy opustila vo veku 86 rokov.

S láskou a úctou spomínajú dcéra Ľudmila, syn Jaroslav, vnuk Marek s priateľkou Lenkou a ostatná rodina.

*Tí, ktorých milujeme, neodchádzajú,
žijú v našich srdciach každý deň.*

Už 10 rokov s láskou a úctou spomíname na nášho otecka **Jána Machovica**.
Dcéra Eva a syn Ján s rodinami.

*Mama, to slovo je cennejšie
ako hocikaké iné na svete.*
Keď ťa už niet, rúti sa nám svet.
Spí sladko, snívaj svoj večný sen,
v spomienkach sme pri tebe každý jeden deň.
Dňa 16. júna 2021 sme si pripomenuli rok, kedy nás opustila naša milovaná mamina a babička **Alena Prostředná**.
Kto ju poznal, prosím, venujte jej tichú spomienku.
S láskou a úctou spomína dcéra s rodinou a syn.

*Osud vám nedoprial s nami
dlhšie byť, no v našich srdciach
budete navždy žiť.*

Dňa 18. apríla 2021 sme si pripomenuli 30. výročie úmrtia nášho milovaného otca a dedka **Martina Černého**.

Dňa 13. mája 2021 uplynulo 15 rokov od smrti našej milovanej mamy a babičky **Anny Černej, rodenej Martákovéj**.

Smútiaca rodina

*Navždy zhasol tvojich očí jas,
navždy stíchol tvoj nežný hlas.*
Moja ruka už nikdy nepohládí tvoju tvár,
už nepoviem ťa, ako veľmi ťa rada mám.
Smutné sú srdcia naše,
mama, tak veľmi chýbaš nám.
Dňa 28. júna 2021 uplynul rok, čo nás navždy opustila mama a babička **Ludmila Revayová**.
S láskou spomínajú smútiace deti s rodinami.

*Čas plynie ako tichej rieky prúd,
kto ťa mal rád, nevie zabudnúť.*
Krásna spomienka na teba nikdy nepominie.

Dňa 7. apríla 2021 sme si pripomenuli nedežité 90. narodeniny nášho otca, starého otca a švagra **Michala Sýkoru**.

S úctou a láskou spomínajú dcéra, syn, vnuk s priateľkou a ostatná rodina.

ŠPORT

Rozlúčili sme sa s dlhoročnými členmi DHZ

„Hasič je človek, ktorý žije dvakrát, raz pre seba a druhý raz pre ostatných.“

Pavol Gajdoštin

Dňa 30. mája 2021 nás navždy opustil vo veku 76 rokov **Pavol Gajdoštin**. Zasvätil skoro celý svoj život hasičskému zboru, v ktorom pôsobil neuveriteľných 60 rokov. Do radov DHZ Moravské Lieskové vstúpil v roku 1960. Už počas pôsobenia v družstve dorastu sa aktívne zúčastňoval boja proti živelným pohromám a požiarom. Vyvíjal aktivitu pri organizovaní súťaží, brigád a cvičení. Vďaka

svojej pracovitosti a obetavosti sa stal príkladom pre ostatných hasičov. Za svoju aktívnu činnosť získal niekoľko čestných uznaní a medailí. V roku 2020 prevzal vernostnú stužku za 60 rokov obetavej práce v zbere udelenú OV DPO Nové Mesto nad Váhom.

Miroslav Bušo

Dňa 5. júna 2021 sa pobral do večnosti vo veku 70 rokov ďalší náš člen **Miroslav Bušo**. Do našich radov vstúpil v roku 1973, v zbere zotrval 48 rokov. Jeho dlhoročná aktívna činnosť v DHZ bola pre našu obec veľkým prínosom.

Vynikal svojou obetavosťou, dokázal vychovať niekoľko generácií mladých hasičov. Organizoval výlety a brigády, vďaka týmto spoločným aktivitám sa stmeloval kolektív. Počas svojej aktívnej činnosti obdržal niekoľko čestných uznaní a medailí. Patril k neodmysliteľnej súčasťi pochovávaní basy, vedel vtipne zachytiť žartovné udalosti uplynulého roka a zveršovať ich.

Byť hasičom je poslanie, lebo sa snažíme za každú cenu pomôcť tomu druhému, či už pri ochrane majetku alebo života. Skončila sa ich dobrovoľná hasičská dráha, ale významnými členmi dobrovoľného hasičského zboru ostanú navždy. Čest' ich pamiatke!

Marián Janiga

Odišiel nám vzácny človek Ján Miklánek

Nikdy na vás nezabudneme

Presne si spomínam na ten deň, keď som sa stretol po prvýkrát s Jánom Miklánikom. Naša Základná organizácia chovateľov poštových holubov v Bošáci mala schôdzu a bolo nám oznámené, že sa chce po niekoľkoročnej prestávke vrátiť k pretekaniu s poš-

tovými holubmi chovateľ, ktorý kedysi závodil v organizácii v Novom Meste nad Váhom. No a o chvíľu už aj stál vo dverách našej klubovne človek, ktorý zanechal výraznú stopu v našej ZO.

Úspechy nenechali na seba dlho čakať

Postupne jeho holuby začali na výstavách získavať ceny, hlavne v kategórii „šstandard“, kde **niekoľkokrát zís-**

kal prvé ceny a tak jeho zverenci reprezentovali naše Oblastné združenie chovateľov poštových holubov Trenčín na celoštátnych výstavách. **Mal čiasťkové úspechy hlavne na pretekoch s mladými holubmi**, ale aj na pretekoch poriadaných Nemeckom. Tak, ako v súkromnom živote bol

človek pre všetko, tak si ho budeme pamätať aj my v našom klube. Výrazne pomáhal pri organizovaní oblastných a neskôr aj regionálnych výstav poriadaných našou organizáciou.

Podieľal sa na zvelaďovaní klubovne

Rozhodli sme sa, aj vzhľadom na to, že sme mali medzi sebou takých šikovných a zručných ľudí, ako bol pán Miklánek, že si **svojpomocne zrekonštruujeme našu klubovňu** v niekoľkých etapách. Ak sa povedal termín a čas brigády, bol prvý na mieste a premýšľal, ako danú vec urobiť čo najlepšie. Keď sa robila strecha, bol zase prvý na rebríku, aby priložil ruku k dielu. Počas štvorročného obdobia sme prerobili celú klubovňu, ako zvonku, tak aj zvnútra, a to aj **vďaka šikovným rukám majstra murára**. Pamätám, ako ešte pred dvoma rokmi stál rozkročený na dvoch stoloch a zapucovával strop miestnosti. Mal som o neho strach.

Stál som pod ním a prehovárал ho, aby to nechal na mladších a robil radšej zo zeme. Neposlúchal a robotu dorobil. Takmer vždy prišiel do klubovne s dobrou náladou a nejakým zlepšovákom alebo predmetom. Ak bolo treba niečo spraviť, do ďalšej soboty to doniesol zhotovené. Stačí sa mi pozrieť na hocikajú stranu v klubovni, všade sú veci, ktoré spravil pán Miklánek.

Autor básní pre oslávencov

Zaviedol zvyk, že **každému členovi našej ZO pri oslave významného životného jubilea napísal veršovanú básničku** a ja som ju prednášal. Poslednú napísal pre svojho kamaráta Mariána Turana len prednedávnom. Mňa mrzí, že tú pre neho k jeho minuloročnej 80-tke sme mu nestihli prečítať, lebo sme sa dohodli, že po korone, hneď ako sa bude dať, spoločne oslávim jeho jubileum v klubovni. No ale osud to zariadil inak.

Veselá myseľ ho neopúšťala

Staral sa o opravu bicyklov všetkým členom klubu. Robil zábavu a srandu pri každom stretnutí. Keď nehral na heligónke, tak musel povedať aspoň niekoľko vtipov, a práve takto si Jána

ŠPORT

Odišiel nám vzácny človek Ján Miklánek - dokončenie zo str. 11

Mikláneka budeme navždy pamätať - ako **veselého, usmiateho, pracovitého a priateľského človeka**, ktorému sa chceme poďakovať za všetko, čo pre nás urobil a vykonal a čo všetko nám tu po sebe zanechal. **ĎAKUJEME** a s úctou budeme spomínať - vaši kamaráti holubári.

Za kolektív ZO CHPH BOŠÁČKA
tajomník Martin Dzurák

Jankova 80-ka.

Ľudský život - krátka trasa,
míľnikmi je obsiaty.
Človek ani nenazdá sa
a už je tu osemdesiaty.

Radu, básničku, ba aj vtip,
to má asi v rukáve.
Heligónku stále vozí,
aby zahral pri káve.

Nudu? Tú on nepozná,
vždy má niečo na robote.
Kto ho pozná, vie,
že spraví, hoc aj pri sobote.

Holuby, no najmä štandard,
to je jeho parťosa,
ostatným chovateľom odkazuje:
na výstavách traste sa.

Ja, tak isto aj ostatní,
z celého srdca prajú len,
aby v zdraví, šťastí a radosť
prežili ste každý ďalší deň.

ZO CHPH Bošáčka

Opustil nás excelentný futbalový strelec Stanislav Skúpy

Narodil sa **20. augusta 1951** v Moravskom Lieskovom, v časti Nové mlyny, rodičom Michalovi Skúpemu a Márii, rodenej Prasličkovej. Mal ešte dvoch súrodencov – mladšieho brata Jána a staršiu sestru Annu Míkovú, rodenú Skúpu. Na 2. stupni základnej školy ho učil telesnú výchovu Ivan Trúsik z Lubiny, ktorý mu dal veľmi dobré základy futbalovej abecedy a viedol ho k rôznym druhom športu. Stanisko sa zúčastnil aj na celoštátnej spartakiáde v Prahe na Strahove.

Stredný útočník

Po ukončení povinnej školskej dochádzky nastúpil na Strednú priemyselnú školu poľnohospodársku v Novom Meste nad Váhom a **začal hrať futbal za dorast TJ Iskra Moravské Lieskové**, kde vynikal svojím talentom. Z toho dôvodu ho ešte pred nástupom na základnú vojenskú službu preradili do A-mužstva, čo sa málokomu podarilo.

Po návrate z vojenčiny pokračoval v A-mužstve TJ Iskry Moravské Lieskové, kde sa z neho stal strelec na pohľadanie. Hrával na poste stredného útočníka, kde vynikal obrovskou rýchlosťou. Pokiaľ sa súperovi obrancovia otočili, stihli si už len prečítať na jeho chrbte **číslo 10**, aby si zapamätali, kto im dal gól. V plnom behu bolo jedno, či

mal loptu pri ľavej nohe alebo pri pravej, s obrovskou razanciou napínal súperom siete. Bol to futbalista obojnohý, ktorých ani v dnešnej dobe nebehá po našich ihriskách veľa. Nebolo to však zadarmo. Všetko to vydrel obrovským tréningom.

Postup do Trenčína

Na základe výborných výkonov si ho všimli aj skauti z Jednoty Trenčín a Spartaku Trnava, kde sa zúčastnil i testov. V Trnave neuspel. V Trenčíne odohral niekoľko zápasov. Pre problémy s chrbticou však musel vrcholový futbal ukončiť. Vrátil sa do materského klubu, kde ešte hrával dlhé roky. V kolektíve hráčov bol obľúbený vďaka jeho priateľskej povahe a skromnosti.

Pozdrav do futbalového neba

Stanko Skúpy, za všetko tvoje futbalové majstrovstvo, ktorým si robil radosť futbalovým fanúšikom v Moravskom Lieskovom po veľa rokov, ti veľmi pekne ďakujeme. Odpočívaj v pokoji a nech ti je slovenská zem ľahká. S úctou tvoji kamaráti

Nová nádej pre futbalovú Iskričku

Po dlhej dobe, ktorá kolektívnym športovým aktivitám nepriala, začala koncom apríla naša mládež s veľkou chuťou trénovať. Oblastný futbalový zväz Trenčín síce po nepochopiteľne nastavených pravidlách pre oblastné súťaže zrušil v máji definitívne celú sezónu, ale po dlhšom komunikovaní sa mi podarilo nájsť v Dolnom Srní spriaznenú dušu a tak **naša Iskrička začína spoluprácu v oblasti mládeže s ŠK Dolné Srnie**. Viedlo nás k tomu zabezpečenie postupnosti v jednotlivých kategóriách a celkové udržanie mládežníckeho futbalu v obci. **Otvárame tri kategórie U11 (2011-2015), U13**

(2009-2010), U15 (2007-2008) s perspektívou založenia dorastu U19.

Spoluprácu sme začali vzájomným priateľským zápasom s výhrou 5:3, ale v tomto prípade výsledok nebol smerodajný. Chlapci sa mohli po dlhých mesiacoch venovať tomu, čo ich baví. **Nová spoločná U13 (2009-2010) sa 5. júna 2021 zúčastnila kvalitne obsadeného turnaja v Pobedime**, kde po výhre v základnej skupine porazila vo finále Záblatie 3:2 a **stala sa celkovým víťazom**. Najlepším strelcom turnaja bol s 13 gólmi náš Pavol Herák. Ďalší prípravný zápas na rozlúčku s ročníkom 2008 sme po

dobrom výkone remizovali v Kálnici 2:2. Dúfam, že našim malým futbalistom radosť a nadšenie vydrží.

Nábor do všetkých kategórií prebieha každý utorok a štvrtok o 17.00 na futbalovom ihrisku.

Prihláste deti na futbal! Podte sa s nami hrať! Peter Nešťák

ŠK Sokol - lieskovskí vzpierači opäť na súťaži

V sobotu 5. júna 2021 sa konalo **prvé kolo ligy mladších žiakov vo vzpieraní v Hlohovci**, kde nás reprezentovali **Daniel Marták, Adrián Kusenda a Tomáš Rehák spolu s trénerom Michalom Rehákom**. Napriek tomu, že

chlapci nevkročili na súťažné pódium skoro rok kvôli pandémie, dokázali, že ich tvrdá práca nebola zbytočná. Súťaž sa konala na piatich miestach na Slovensku naraz kvôli opatreniam a súťažilo sa v štyroch disciplínach. Hod

plnou loptou, trojskok z miesta, trh a nadhod. V Hlohovci chlapci patrili medzi najlepších, keďže v technických disciplínach trhu a nadhode vzopreli najviac kilogramov. **Daniel Marták trhol 33 kg a nadhodil 43 kg, Adrián**

ŠK Sokol - lieskovskí vzpieraci opäť na súťaži - dokončenie zo str. 12

Kusenda trhol 28 kg a nadhodil 44 kg, Tomáš Rehák trhol 34 kg a nadhodil 43 kg. Chlapci obsadili 12. priečku napriek ich počtovému znevýhodneniu, keďže boli len traja a do družstva sa počítajú až štyria súťažiaci. Po letných prázdninách ich čakajú ďalšie kolá ligy a majstrovstvá Slovenska. Pevne verím, že chlapci tento čas dokážu využiť na zlepšenie svojich výkonov a budú Moravské Lieskové vzorne reprezentovať ako doposiaľ.

Michal Rehák

Michal Rehák, Daniel Marták, Adrián Kusenda, Tomáš Rehák

INZERCIA

Mám vážny záujem o kúpu skromnejšieho rodinného domu v okrajovej časti obce, najlepšie na kopaniciach, vo vzdialenosti do 1 až 2 kilometre od hlavnej cesty za účelom trvalého bývania. V nedávnej minulosti som vlastnil rodinný dom v tejto lokalite pri chotárnej ceste medzi Bošácou a Moravským Lieskovým (Dorotkovci/Za javorom). Tento dom som však ešte v roku 2010 predal z dôvodu ťažšej dostupnosti v zimnom období. Nie som realitná kancelária, som súkromná fyzická osoba a mám záujem len o jeden dom na trvalé bývanie. Mám veľmi pozitívny a priateľský vzťah k tomuto regiónu a jeho obyvateľom, keďže tu mám priateľov a známych.

Branislav Kovačič
kovacicbrano@gmail.com
0904 971 851

LEKÁRI

Dovolenka počas letných mesiacov

26.7. - 6.8.2021

MUDr. Ľudmila Kucková

16.8. - 27.8.2021

MUDr. Lenka Gáliková

30.8. - 3.9.2021

MUDr. Ľudmila Kucková

Úspech Michala Reháka vo vzpieraní

V sobotu 19. júna 2021 na turnaji 1. ligy mužov vo vzpieraní v Trenčíne náš pretekár **Michal Rehák podal v dvojboji výkon 291 kg, keď v trhu vzoprel 131 kg a v nadhode pridal 160 kg** (keďže u nás nemáme mužstvo mužov, hosťuje za Likavku, ktorá je predbežne na 1. mieste). Zabezpečil si tým nomináciu na Majstrovstvá Európy vo vzpieraní juniorov do 20 rokov vo Fínsku. Takýto výkon v našej obci nikto nedosiahol. Dúfajme, že nájde nasledovníkov medzi cvičencami, ktorých už ako tréner vedie a stal sa pre nich veľkým vzorom. Veď úspešní odchovanci kategórie žiakov a dorastu sa časom dostanú do reprezentácie medzi juniormi.

K výkonu aj k nominácii mu srdečne blahoželáme a dúfame, že jeho úspech pritiahne viac mládeže k cvičeniu.

Štefan Marták

Lieskovskí bežci v súťažnom nasadení

Ako nás konečne vypustili z hôr na preteky

Máme tu opäť obdobie uvoľnenia opatrení. Uvidíme, dokedy... A s ním aj povolenie organizovania bežeckých súťaží. Tak sme sa aj my, lieskovskí bežci, rozhodli po niekoľkých mesiacoch tréningov a dlhých bežeckých výletov konečne otestovať s profíkmi a takými bežeckými maníkmi ako sme my ©

V skratke z nášho bežeckého života

Cca trištvrte roka sme sa spoločne kvalitne ničili po kopcoch aj po cestách. Naberali kilometre aj rýchlosť. Zbierali zážitky, motivovali sa navzájom, ak niekto nemal svoj deň. Dávali ochutnávku a' la čo koho ruksak dal. Brodili sa snehom aj parili v horúčavách. No a občas sme sa vracali zničení ako po šichte v bani, ľahší tak o dve kilá. Ale spokojní a šťastní.

Kde sme zatiaľ boli pretekať?

Jadro našej skupinky v zložení – Soňa Struhárová, Monika Kusendová, Vlastimil Teplan a Tibor Nešťák absolvovalo

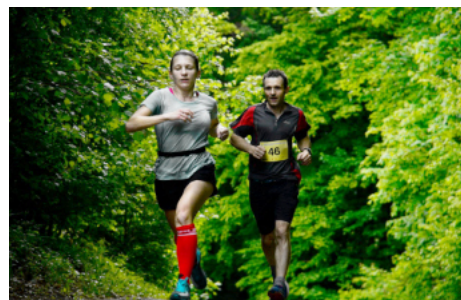

zatiaľ spoločne 4 súťaže: *Ruin Run Podhradie* (trail 14,2 km v okolí Topoľčianskeho hradu a v pohorí Považského Inovca), 3. kolo *Trenčianskej bežekkej ligy* v Kubrici (7,2 km po ceste i teréne), *Banskobystrický maratón* (42,2 km po uliciach Bystrice) a *Behaj lesmi Devín* (20 km po devínskych kopcoch).

A tu sú naše výsledky

Nechceme sa chváliť, ale tak... Pochválime sa. Veď po toľkých tréningoch hádam môžeme. Celkom sa nám darilo. V celkovom poradí sme sa takmer vždy zmestili do prvej 10 až 20-tky a okrem toho to bol aj slušný zber medailí v kategóriách.

Soňa Struhárová – 2. miesto v kategórii žien na trailovom behu *Ruin Run Podhradie*, 2. miesto v kategórii žien v 3. kole *Trenčianskej bežekkej ligy* v

ŠPORT

Kubrici, 5. miesto v kategórii žien v rámci *Banskobystrického polmaratónu* a 1. miesto v kategórii žien v trailovom behu *Behaj lesmi Devín*, kde trasu dlhú 20 km s 550 m prevýšením zvládla za 1 hodinu a 43 minút.

Monika Kusendová – 3. miesto v kategórii žien v trailovom behu *Ruin Run Podhradie*, 3. miesto v kategórii žien v 3. kole *Trenčianskej bežeckej ligy* v Kubrici, 1. miesto v kategórii ženy do 39 rokov v rámci *Banskobystrického maratónu*, kde sa na 42 km podaril čas 3 hodiny aj 14 minút, a 3. miesto v kategórii žien v trailovom behu *Behaj lesmi Devín*.

Vlastimil Teplan – 6. miesto v kategórii mužov nad 40 rokov na trailovom behu *Ruin Run Podhradie*, kde trasu dlhú 14,2 km s prevýšením 430 m zvládol za 1 hodinu aj 10 minút. A 9.

miesto v rovnakej kategórii v 3. kole *Trenčianskej bežeckej ligy* v Kubrici.

Tibor Nešťák – 1. miesto v kategórii mužov nad 40 rokov v trailovom behu *Behaj lesmi Devín*, kde trasu dlhú 20 km s 550 m prevýšením zvládol za 1

OD VÁS

hodinu a 42 minút, 5. miesto v rovnakej kategórii v trailovom behu *Ruin Run Podhradie* a do tretice 10. miesto v 3. kole *Trenčianskej bežeckej ligy* v Kubrici.

Ako trénujeme?

Niektorí každý deň, aj individuálne. Stretávame sa väčšinou cez víkendy, kedy spolu absolvujeme dlhé horské behy od 20 do 40 km. Ale občas máme náladu aj na takú 10-tku po rovine ☺ A dať si s nami môžeš aj dáky cestný tempáč. Sľubiť, že ta nezničime, nemôžeme, ale kvalitný tréning aj so zážitkami ako pridanou hodnotou áno. Spoznáš všetky kopce v blízkom i vzdialenejšom okolí. Takisto určite neodídeš hladný, lebo naše bežecké rukavice sú vždy plné zásob.

Mgr. Monika Kusendová

Veľká Javorina

Každý má svoj štýl objavovania, spoznávaní. Jeden z pohodlia svojej obývačky s knihou v ruke alebo pred televíznou obrazovkou. Druhý chce svojou vlastnou prítomnosťou vidieť nepoznané.

Nerozdeluje, ale spája

Tí, čo si ctia odkaz našich predkov v duchu československej vzájomnosti, si každý rok pripomínajú spoločnú minulosť. Čechov a Slovákov síce delí čiara, ale ľudia z oboch strán hraníc sú pevne spojení – rodinne, pracovne.... V myšlienke Hurbanovho hesla „Tu bratia vždy sa stretať budú“, od roku 1845 sa koná stretnutie Čechov a Slovákov na najvyššom vrchu Bielych Karpát. Je to najväčšie podujatie tohto druhu na spoločnej hranici.

Útulňa i chata

V nadmorskej výške 920 m n. m. je celoročne sprístupnená horská chata. Základný kameň bol položený 8.6.1923. Z úcty k životu a dielu pomenovali ju podľa slovenského kazateľa, botanika, národopisca a zástancu československej vzájomnosti Jozefa Ľudovíta Holubyho. Od tohto dátumu mala rôzne podoby, ovplyvnili ju rôzne udalosti, navštívili ju osobnosti z oblasti kultúry i politiky. Napriek tomu ostala miestom s jedinečnou charizmou.

Nekonečnosť...

Zo slovenskej strany vedie asfaltová cesta. Vystúpiť sem môžeme aj po turistických chodníkoch napríklad zo Starej Turej, Lubiny, Kvätnej (CZ), Vápeniek (CZ). Pod plochým širokým vrchom sa rozprestierajú lesy posiate bukmi, javormi. Vďaka objektu na fote-

nie je rozhlasový a televízny vysielateľ. Jeho výška je impozantná. Stožiar má viac ako 80 m a od roku 1958 zdobí vrch Javoriny. Toto miesto je veľmi obľúbené. Čo by to bolo za víkend bez pohybu na čerstvom vzduchu. Navštevujú ho často rodiny s malými deťmi, starší ľudia i cykloturisti. Na malom

parkovisku vidieť autá z rôznych kútov Slovenska a Moravy. Víta vás nenáročný terén na prechádzky, odpočinok po vrchole Veľkej Javoriny v každom ročnom období. Vďaka nadmorskej výške 970 m n. m. a polohe ponúka ďaleké výhľady. Pri vhodných podmienkach môžete vidieť ako na dlani Moravu, krásnu zem a Slovensko, rodný môj kraj. Toto miesto si vás získa svojím osobitným šarmom a históriou. Tak už len prísť, vidieť a naplno precítiť blízkosť neba i zeme. Text, foto: ZDZ

Lubovník bodkovaný (*hypericum perforatum*)

Trezalka z našich lúk

Teraz, keď si viacej vážime prírodu a sme v nej častejšie, môžeme v tomto neľahkom období užitočne využiť naše prechádzky. Čo tak nasušiť si lubovník bodkovaný? Chcete sa o ňom dozvedieť niečo viac, čo možno neviete? Mne je bližší názov trezalka, ktorý ma spája s detstvom a vychádzkami do prírody.

Táto bylínka má veľa ľudových názvov: trezalka, ľubeník, svätajánska bylina, čarovník, koreň Matky Božej, kvieťa Panny Márie, láskavec...

Poznáte ju?

Trváca medonosná bylina s vysokou priamou stonkou s protistojnými listami dorastá do výšky 50 – 60 cm. V hornej časti je strapcovito rozkonárená s množstvom zlatožltých kvetov, ktoré vytvárajú vidlicovitú metlinu. Kvet má päť volných žltých korunných lupienkov. Pri pohľade proti svetlu vidno na listoch i kvetoch drobné čierne žľaznaté bodky, ktoré obsahujú červené farbivo (ľudovo krv sv. Jána). Nájdeme ju na lúčkach, rúbaniskách, pasienkoch, medzi krovím, na okrajoch lesa i pri cestách.

Zber

Jej liečivé účinky ľudia poznali už v stredoveku. Babky bylinkárky jej pripisovali čarovnú moc, hlavne pri polnoč-

nom trhaní v Svätajánsku noc. Kvitne od mája do augusta. **Zbierame rozkvitajúcu vňat** vo výške olistenia byle, teda asi 20 – 30 cm odhora. **Sušíme rýchlo v tieni a prievane** pri teplote do 35 stupňov, aby sa zachovala pôvodná farba byliny. Počas presušá-

nia ju môžeme zviazať do zväzkov. Skladujeme v dobre uzavretej nádobe na tmavom a suchom mieste.

Použitie

Trezalka obsahuje zelenkastú živicu, kyselinu askorbovú, triesloviny, éterické oleje, provitamín A, vitamín C a veľa karoténu.

Osoží pri poruchách trávenia, chorobách pečene, žlčníka, zápaloch močových ciest. Upokojuje sliznicu úst, žalúdka, čriev. Pomáha pri ženských chorobách, zápale žíl, nočnom pomôcovaní detí, pri slabej tvorbe žalúdočných šťav. Služí i ako diuretický prostriedok. Priaznivo ovplyvňuje nervovú činnosť.

Bežne sa užíva zápar: 1 – 2 polievkové lyžice zalejeme 4 dl vriacej vody, necháme vylúhovať. Pijeme aspoň 30 minút pred jedlom 3- 4-krát denne po 1 dl. Často tvorí zložku čajovín.

Doma nesmie chýbať trezalkový olej. Otec asi 100 g čerstvých bylín zalial pol litrom olivového oleja a ponechal lúhovať pri občasnom pretrasení na slnku asi dva týždne. Tento liek sa aplikuje na vredy, zle hojace sa rany, popáleniny.

Počas liečby trezalkou nie je vhodné slnenie, pretože vyvoláva fotosenzibilitu.

Text - ilustrácia: Blažena Kopúňová

Dôležitý pomocník na celý rok Krásna je tá lieskovská dolina ...

tak takto sme nazvali kalendár na rok 2021. Pod pojmom kalendár rozumieme rozdelenie času do určitých celkov. Používajú sa tri základné astronomické jednotky: deň, mesiac, rok. Od roku 1582 používame gregoriánsky kalendár. Pomenovaný je podľa pápeža Gregora XIII. Navrhol ho ale neapolský fyzik a astronóm Aloysius Lilius. V dnešnej dobe je veľký počet rôznych kalendárov s rôznorodou obsahovou náplňou, veľkosťou a použitím. Mnohým z vás zdobí stôl či poličku. V našom moravsko-lieskovskom kalendári ste si našli zábery z našej dediny i doliny. Pre veľký záujem sme sa rozhodli aj nasledujúci rok vydať tohto pomocníka na 365 dní. Pripraviť a zostaviť ho je dlhodobá záležitosť, preto sa na vás obraciame už v tomto období. Ak máte zábery z potuliek naším chotárom a radi by ste sa o ne podelili, zašlite nám ich na e-mail... Pevne verím, že sa nám spoločne podarí zostaviť kalendár na nasledujúci rok. Touto cestou vám vopred ďakujeme.

zdenkazede@gmail.com

ZDZ

Testovanie na COVID-19 Zoznam odborných miest v okrese Nové Mesto nad Váhom

- Ako zachrániť život s. r. o. v MOM na adrese Mýtna 146, Stará Turá, v pracovných dňoch pondelok – streda – piatok v čase od 08.00 do 10.00 hod.
- Unilabs Slovensko s. r. o. v MOM na adrese ul. M.R. Štefánika 812/2, Nové Mesto nad Váhom, (modrý kontajner pri budove NsP NMnV), v pracovných dňoch v čase od 08.00 do 11.30 hod. Prihlasovanie na testovanie len cez link lab.online.
- Poliklinika MarMedico, s. r. o. v MOM na adrese ul. Piešťanská 1184/24, Nové Mesto nad Váhom, v pracovných dňoch pondelok – štvrtok – piatok v čase od 09.00 do 17.30 hod.

Všetky testovania sú spoplatnené, Ag test cca 20 EUR, PCR test cca 65 EUR.

RESTAURÁCIA U ZÁMEČNÍKA
OTVORENÉ
 Pondelok - Nedeľa - 11:00 - 22:00
 V ponuke i denné menu

- oslavy
- jubileá
- krstiny
- večierky
- kary

+421 948 759 105 info@uzamecnika.sk www.UZAMECNIKA.sk

Moravské Lieskové (SK)

"NA PLNÝ DYCH"

Podujatie sa kona pod záštitou predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja (Ing. Jaroslava Šišky).
 u. fond na podporu umenia Festival z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia

16. - 17. 7. 2021

Piatok 19:00 - 24:00 Sobota 15:00 - 24:00

tancovačka s ĽK 15:00 MUSIC LIVES
HUNCÚTI 16:00 LIESKOVANÉ
 4,- 17:00 BUČKOVANKA
 18:00 DRIETOMANKA
 19:00 **MORAVANKA** *Jana Šlabáka*
 posledná koncertná sezóna ikony medzi dychovkami
 21:30-24:00 **12 MÄHRISCHEN**
 koncert a zábava

GENERÁLNY PARTNER: **FERNO** Slovakia
 moderátori: Katarína Paúlinová a Marián Vlado 10,-

HLAVNÍ PARTNERI: AGRO, PROJART, spol. s.r.o., STROJEX - RPL s.r.o., HPM, SOZA, LUXREALITY, s.r.o., TESKA EUROTRANS s. r. o.

MEDIÁLNI PARTNERI: MORAVSKOLIESKOVSKÝ HLÁSNIK, "ČASOPIS DECHOVKA", RTVS, ZTP - vstupné zľava 50%, deti mladšie ako 15 rokov - vstupné dobrovoľné

info: 00421 907 706 045 www.facebook.com/NaplnyDych
 predpredaj@naplnydych.eu www.naplnydych.eu
 Potraviny Alena, Bučkovec OÚ Moravské Lieskové

MORAVSKOLIESKOVSKÉ

Dožinky

7.8.2021

VÝSTAVA HISTORICKÝCH VOZIDIEL A POĽNOHOSPODÁRSKEJ TECHNIKY

11:00 - Obecný úrad (stretnutie veteránov a traktorov)
 12:00 - Sprievod - smer Šance (koniec Bučkovec)
 13:00 - Bučkovec (prezentácia vozidiel a techniky)

14:00 amfiteáter **BUČKOVEC** FSK KASANKA DH LIESKOVANÉ

SKÁKACÍ HRAD
JAZDA NA VČIELKE
UKÁŽKA MLÁTENIA

HUDOBNÁ SKUPINA **BORD**

OBČERSTVENIE

www.MORAVSKOLIESKOVE.SK

MUZIKANTI, KDE STE?!

Či si mladý a či starý, pri hudbe sa každý baví
 Hudba v duši, tóny v nohách,
 v Lieskovom sa stretnutie muzikantov koná
 Rád si brnkáš, spievaš, zahráš?
 Príď na kolkáreň a talent ukáž!
 Za odvahu pohárik a k tomu výborný gulášik.

28.8.2021
 od 16:00
 kolkáreň Moravské Lieskové
VSTUP ZDARMA

Verejná hudobná akcia pre všetkých muzikantov aj nemuzikantov,
 pre všetkých, ktorým muzika robí radosť
 a chcú si spríjemniť sobotný večer s priateľmi pri živej hudbe